

Pastoraal Hoekje week 15 2018

De beleving van Pasen

In sommige heel oude kerken bewaart men een beeld van de zogenaamde 'Christus van de koude steen.' Het is een beeld van Jezus zittend op een koude steen, even uitrustend na de geseling, een beeld van een geslagen en doodvermoeide mens.

In Oost-Europese landen hebben veel arme mensen deze afbeelding in huis, zoals wij vroeger en nu een beeld hadden en hebben van het heilig Hart of van Maria. Als de landarbeiders thuis komen na een zware en vermoeiende dag, zitten ze een ogenblik voor dat beeld van de gewonde Heer dat hun herkenning geeft en de moed om verder te gaan. Blijkbaar zijn ze nog lang niet aan Pasen toe.

Zo vergaat het de leerlingen uit het evangelie van komend weekend ook. Jezus komt in hun midden, maar ze zijn met hun hoofd nog te zeer bij het lijden, dat van de Heer, maar ook hij is de bedreiging die henzelf benauwt. Misschien is het daarom in deze evangelielezing, dat Jezus zo uitdrukkelijk eerst zijn gewonde handen en voeten laat zien, dat Hij de gewone behoefte van het dagelijkse leven onderstreept van eten en drinken en zo uitgesproken de Schrift aanhaalt, waar verhaald wordt over het lijden. Want hoe we het ook draaien of keren: de overwinning van Pasen komt pas door het lijden en de dood heen en van de andere kant: alleen door de verrijzenis en het leven komt er uitzicht voor hen die nog lijden en in dood gevangen zijn.

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 14 2018

**Kerkkoor
Onze Lieve Vrouw
van Lourdes**

**JAAR
1918 – 2018**

Een eeuw zingen voor de Heer

Lieve mensen

Wat een mijlpaal mogen we als

Lievevrouweparochie vieren op zondag 8 april.

Immers we vieren dat het kerkkoor Onze lieve Vrouw van Lourdes een eeuw jong is.

Dat is uniek te noemen. 100 jaar lang zingen mensen samen en stemmen hun stemmen op elkaar af om God lof te zingen.

Daarnaast zorgen ze dat vreugde en verdriet letterlijk een andere klank krijgt.

Met muziek kun je zo goed gevoelens uiten en delen met elkaar. Niet voor niets zeggen we dat zingen twee maal bidden is.

Doorheen deze eeuw is het koor ook een hechte groep geweest en heeft met elkaar gedeeld wat er op persoonlijk levensbord te verwerken kwam.

Het overlijden van onze geliefde dirigent Wim Donders heeft ons allen diep geraakt. Zijn inbreng horen we toch op 8 april doordat we een aantal gezangen zingen, die

hij heeft voorgesteld waaronder de schitterende Mass of Peace van Lloyd Webber en de hymne van Barmhartigheid, die Wim al vertaald had, voordat de officiële vertaling kwam. Hoe graag hadden we hem voor zijn eigen koor zien staan. Hij blijft vanuit de hemel altijd met ons en ons koor verbonden.

Dat geldt ook voor Chris van den Boom, onze organist, die ook vanwege zijn gezondheid moest stoppen. Ook hem zijn we heel dankbaar voor alles wat hij voor ons kerkkoor heeft gedaan.

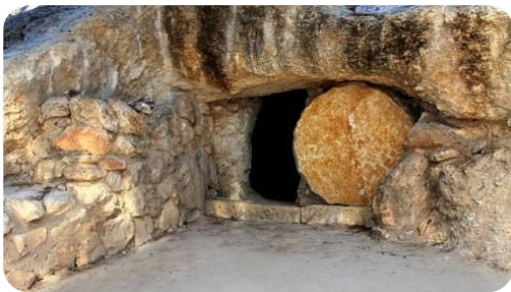
Hans Dogge is zijn opvolger en daar zijn we erg blij mee. Ook Wim was dat en Chris is dat.

Als een koor ondanks deze ingrijpende gebeurtenissen elkaar weet te dragen op deze manier dan ben ik enorm trots en dankbaar en daarom danken we als parochie en de Lourdeskerk in het bijzonder op de zondag van Barmhartigheid oprecht God voor ons eeuwling: het kerkkoor Onze Lieve Vrouw van Lourdes.

Van harte hoop ik dat veel parochianen naar deze jubileumviering komen om het met jullie te vieren.

Van harte Gefeliciteerd
Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 13 2018

De steen is weggerold ... Hij leeft!

De steen voor het graf was weggerold en het graf was leeg. Dat gegeven symboliseert het paasgeloof van Jezus' leerlingen. De steen voor het graf betekent duisternis, uitgeschakeld zijn; duisternis voor degene die in het graf opgesloten zit, die gevangen zit in de dood, tot niets meer in staat.

Soms zitten mensen in een donker graf van eenzaamheid, van verdriet en frustraties die ze met niemand kunnen delen, want alleen zijn ze niet in staat om die steen voor hun graf weg te rollen. Soms zijn er mensen die gevangen zijn in hun gevoelens van haat en nijd, in hun wraakzucht. Ook dat is een graf waar ze niet zomaar uit kunnen komen. Want in die situaties lijkt het wel eens alsof ze die steen niet weg willen rollen.

Slechts weinigen hebben het vermogen om uit te breken uit die duistere situatie waarin ze vastzitten. En dan is het te hopen dat zij mensen om zich heen treffen, engelen van mensen, die de steen voor hun graf weggrollen, zodat er weer licht binnendringt in hun bestaan.

En als ons paasgeloof groot genoeg is, dan kijken we om ons heen, naar mensen in onze omgeving die in een moeilijke situatie zitten, voor wie alles donker is. Dan kijken we naar mogelijkheden om die steen voor hen weg te rollen.

We vieren Pasen: feest van het nieuwe leven, van opstaan uit de dood. Letterlijk uit de dood opstaan is ons niet gegeven. Maar anderen helpen op te staan uit de duistere situatie van hun onmacht en verdriet, ook dat is nieuw leven scheppen. Anderen helpen leven, zinvol leven, dat is de opdracht die Jezus ons allemaal

meegeeft. Als we dat concreet invullen in ons leven, dan leeft Hij in ons. Dan is het echt Pasen, niet alleen vandaag maar alle dagen van het jaar. Zalig Pasen aan iedereen.

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 12 2018

'We zijn er bijna! We zijn er bijna! Maar nog niet helemaal!' Dat liedje kent u vast wel. Van schoolreisjes of lange vakantieritten. Het is ook in deze weken actueel. Het is bijna Pasen, de Veertigdagentijd loopt op zijn eind. Maar we zijn er nog niet, want de zware weg moeten we nog gaan. Met Jezus mee, Jeruzalem in, waar eerst gejuicht wordt om zijn komst maar de stemming al snel om slaat.

Waar het eerst nog donker moet worden, aardedonker, als Hij sterft, voordat het licht van Pasen door kan breken.

Ook voor mijzelf geldt het lied, maar dan op een andere manier. Ik werk nog een paar dagen en dan ga ik met zwangerschapsverlof. Het is fijn om te weten dat mijn taken in goede handen zullen zijn bij pastor Annemiek Buijs, die mij zal vervangen, en bij het pastorale team. Het is ook fijn dat thuis bijna alles al klaar staat voor de komst van ons eerste kindje. Vol verwachting zijn we, vol spanning en nieuwsgierigheid. In dit hoekje wil ik u dan ook groeten, en tot ziens zeggen, tot augustus. Het ga u goed! Ondertussen neurie ik: 'We zijn er bijna...'

Fredi Hagedoorn, pastoraal werkster

Pastoraal Hoekje week 11 2018

Getuigen door een stille tocht

Beste mensen

Jaarlijks vind in Amsterdam de Stille Omgang plaats. Dat is altijd een bijzonder gebeuren Vanuit het hele land komen katholieke geloofsgenoten naar onze hoofdstad en maken een nachtelijke wandeling door het centrum van de stad in stilte.

Voorafgaand aan de tocht vieren we de Eucharistie in de mooie gerestaureerde Obrechtkerk. Deze ommegang heeft een totaal ander karakter dan onze Maria Ommegang. Het getuigenis ligt in de stilte en niet in het gesproken woord. Vaak is er een confrontatie met het uitgangseven. Jongeren vragen je wat je doet en waarom je zwijgt. Ze begrijpen het niet. Het is ook een vreemd gebeuren:

duizenden mensen die in een stoet in stilte door de stad lopen. Wat dit getuigenis anderen doet, weten we vaak niet.

Voor mij spreekt het geluid van de stilte

Als de touringcar in de vroege morgen stopt bij sporthak Gageldonk hoor ik de vogels fluiten en is een speciale zondag begonnen.

De tocht raakt me en ook de vogels.

Dit jaar is de Stille Omgang van 17 op 18 maart.

U kunt nog mee als u zich opgeeft op het parochiecentrum

Vrede en Alle Goeds

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 10 2018

Nu we midden in de Veertigdagentijd zitten wil ik u graag iets meer vertellen over het Vastenactieproject. In het noorden van Zambia zorgt een groep zusters voor HIV & Aids patiënten en hun families. Door deze epidemie is een generatie weggevaagd en blijven vaak alleen de grootouders en kinderen over.

De grootouders worden geholpen met materialen en getraind om een beroep uit te oefenen. Bijvoorbeeld door het aanleggen van een visvijver, of door het telen van aardappelen. De kinderen worden opgevangen door de zusters op school, waar zij ook te eten krijgen. Op een lege maag kun je je immers niet concentreren! En de patiënten zelf worden door de zusters en vrijwilligers bezocht aan huis, en geholpen hun medicijnen trouw in te nemen. In Zambia rust op HIV & AIDS een groot taboe. Doordat de zusters omzien naar deze patiënten als mens en met hen optrekken, verdwijnt er iets van het stigma en wordt de patiënten geleerd met hun ziekte om te gaan.

De zusters doen dit werk onder het motto 'gaan waar niemand wil gaan'. Daarmee zijn zij enorm inspirerend, niet alleen voor de Zambiaanse bevolking, maar ook voor ons.

De activiteiten van de zusters willen we graag steunen, ook vanuit de Lievevrouweparochie. U kunt ook meedoen, door rechtstreeks te geven aan de Vastenactie of één van de kinderen van onze parochie wat geld te geven voor in hun spaardoosje. U kunt meer lezen en zien over het project op de website www.vastenactie.nl

Fredi Hagedoorn, pastoraal werkster

Pastoraal Hoekje week 9 2018

Mijmerend zelfonderzoek

Hoe zijn we op weg naar Pasen? Hoe gaan we zelf om met de vraag: hoe staat het met je vastenbeleving, maar ik durf het woord "vasten" nog nauwelijks te gebruiken, omdat ik vermoed dat daar niet veel van over schiet. Alhoewel er allerlei tv-programma's zijn met 40 of 50 dagen onthouden van bepaalde stoffelijke zaken; niet meer roken, minder eten, minder drinken ... U kent ze vast wel!

Maar dat onbekende van het "vasten" hoeft ook geen ramp te zijn. Misschien is het beter zich af te vragen hoe we op weg gaan naar de verrijzenis. Niet alleen als herinnering aan wat met Jezus gebeurde, maar onze eigen verrijzenis. En die vraag klinkt misschien meer bij de tijd: waaruit moeten we dan verrijzen? Wat moeten we afschudden en waarin moeten we groeien, opdat aan het einde dat onvoorstelbaar nieuwe Licht over ons kan opgaan. De apostel Paulus komt er in zijn brieven regelmatig op terug: "bekleed u met de nieuwe mens, leg af wat leugen is of schijn, stem je af op de nieuwe tijd die te gebeuren staat, zodat je in de Paasnacht door het water van de doop herboren wordt tot nieuwe mensen." Laten wij dit mijmerend uitzingen als een soort van zelfonderzoek ...

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 8 2018

Pro Petri Sede Voor de stoel van Petrus

Lieve mensen!

U zult misschien wel denken wat bedoelt hij hiermee: voor de stoel van Petrus? Op 22 februari vieren we het feest van Sint Petrus' Stoel. Achter in de Sint Pieter te Rome staat de stoel van de apostel Petrus en op die dag is de stoel in het hoogkoor met honderden kaarsen verlicht. Dit feest wil uiting geven aan de eenheid met de bisschop van Rome: onze huidige paus Franciscus. Bijna halverwege de basiliek staat een bronzen Petrus die op een stoel zit. Hij mist bij een voet bijna zijn tenen omdat in de loop der eeuwen duizenden pelgrims deze voet hebben aangeraakt. Het blijft een bijzonder gebaar van vroom volksgeloof.

Pro Petri Sede is ook de naam van een vereniging die geld inzamelt om de goede werken van de paus te steunen. Tijdens de dagen van Vastenavond heeft een afvaardiging van Pro Petri Sede een bedrag mogen overhandigen, waardoor de paus hulp kan bieden aan mensen in nood. Hij kan dat naar eigen keuze doen. Ook u kunt lid worden. Achter in onze twee kerken ligt meer informatie.

Vrede en Alle Goeds
Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 7 2018

De vastentijd is nu echt begonnen.

De stad wordt weer schoongemaakt, de bullen in de kast, want Vastenavond is voorbij. Een askruisje halen op aswoensdag markeert de bezinningsperiode waarin we ons voorbereiden op Pasen. Veertig dagen om een pas op de plaats te maken. Om ook je binnenkant schoon te maken, je te bezinnen op wat je hebt en waar je zonder kan.

De kinderen en tieners van de parochie doen mee aan de '40 dagen challenge'. In dit project van de Vastenactie worden zij uitgedaagd hun eigen voornemen veertig dagen vol te houden. Dit voornemen kan van alles zijn: geen toetjes eten, minder internetten, klusjes doen. Ouders, grootouders en parochianen kunnen de kinderen sponsoren. Het geld wordt in speciale spaardoosjes verzameld voor het Vastenproject in Zambia. De actie loopt tot het weekend van Palmzondag. In Zambia zorgen zusters voor HIV& Aids patiënten en hun kinderen. Deze kinderen kunnen dankzij het Vastenproject naar school. Ze krijgen overdag van de zusters een warme maaltijd, zodat ze geen concentratieproblemen hebben door een lege maag. Over dit Vastenproject zult u in de weekendvieringen nog meer horen. Ik wens u een inspirerende vastenperiode toe.

Fredi Hagedoorn, pastoraal werkster

Pastoraal Hoekje week 6 2018

'Mè d' éél oew art'

Vastenavond ...

Al vele duizenden jaren zijn er feesten als de winter het voorjaar raakt. Oude rituelen rond vruchtbaarheid; maskerades die contacten smeden met het dodenrijk; de angst of de hoop dat na de dood alle rollen zijn omgedraaid, dat de slaaf koning wordt en de koning bedelaar, ze hebben hun sporen nagelaten in onze herinnering, liedjes, verkleedpartijen, verhalen. Uit het zuiden van Frankrijk is een preek

bewaard uit de zesde eeuw. Caesarius van Arles maakte zich boos over lentefeesten die her en der werden gehouden. Een paar honderd jaar later worden er indexen opgesteld van verboden heidense gebruiken. Met name worden rituelen vermeld om in februari de winter uit te drijven.

Ook onze Bonifatius waarschuwt per brief de paus er op te letten dat de Romeinse nieuwjaarsfeesten niet uit de hand lopen.

Maar de lente komt er aan, het wordt lichter, de dagen lengen en daarom vieren we van oudsher Vastenavond. Mensen hebben licht nodig. Het is goed dat het gevierd wordt voor we de Veertigdagentijd ingaan op weg naar Pasen. We starten de Veertigdagentijd op Aswoensdag met het ontvangen van het askruisje; een teken van bezinning en boetvaardigheid. Toch eerst maar Vastenavond vieren 'Mè d'éél oew art'. Een plezierige en veilige Vastenavond toegewenst!

Diaken Jan Foesenek, R.-K. Lievevrouweparochie.

Pastoraal Hoekje week 5 2018

Geef voor je kerk

Lieve mensen

Dat is het thema van de actie Kerkbalans 2018. De afgelopen dagen was het een enorme bedrijvigheid in ons parochiecentrum aan de Stulemeijerlaan 8. Zoveel mensen waren in de weer om zorg te dragen dat de actie Kerkbalans goed onder de aandacht kan komen in onze parochie.

Ik ben trots op de inzet van deze vrijwilligers, die met zoveel anderen letterlijk en figuurlijk geven voor hun kerk. Het is gewoon hartverwarmend.

Graag willen we onze parochiekerk Onze Lieve Vrouw van Lourdes en stadskerk Sint Gertrudis behouden voor onze stad. Ze zijn de zichtbare tekenen van ons geloof.

Hier komen we samen om vreugde en verdriet te delen met de Heer en met elkaar. Hopelijk vinden we hier de inspiratie voor onze inzet voor onze medemens, die onze zorg en steun nodig heeft.

Samen blijven we bouwen aan een geloofsgemeenschap voor jong en oud. Nog altijd weten we met vieringen en andere activiteiten alle generaties te inspireren. We mogen denken aan de peuter/kleuterkerk en het de seniorenvieringen om maar iets te noemen.

Als u blijft geven voor uw kerk, kan uw parochie geven aan anderen.

Dankzij u blijven we bestaan.

Heel veel dank voor uw inzet en uw gave!

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 4 2018

In de bijbel staat een verhaal wat Jezus aan zijn leerlingen vertelt over bidden. Het gaat over een man die 's avonds laat onverwacht een vriend te logeren krijgt en zijn gast graag te eten wil geven. Omdat hij niets in huis blijkt te hebben klopt hij bij de buurman aan die al lag te slapen.

De buurman geeft hem toch brood omdat er om gevraagd wordt. Zo zal God je ook antwoorden als je om iets vraagt, zegt Jezus dan.

Met dit verhaal gaan we deze week met de vormelingen aan de slag. We gaan het samen hebben over bidden. Bidden is contact maken met God, Hem vragen en danken. En God luistert altijd, Hij is altijd online leggen we dan uit. We maken een gebedssnoer en bedenken hoe wij God zouden aanspreken.

Zondag in de St Gertrudiskerk kunt u horen of het verhaal de vormelingen aansprak als ze zich in de viering van 09.30 uur presenteren. Graag tot dan!

Pastor Fredi Hagedoorn

Pastoraal Hoekje week 3 2018

Een sprong in het onbekende

Het komend weekend wordt in het evangelie verteld over de roeping van de eerste leerlingen. Dat gebeurt op een heel eenvoudige manier. Zo eenvoudig dat het voor mensen van onze tijd eigenlijk heel moeilijk te begrijpen is. Veronderstel maar eens even dat er nu iemand op zoek zou gaan naar medewerkers om een kerk, of een andere gemeenschap, op te bouwen die meer dan tweeduizend jaar zou moeten standhouden.

Waarschijnlijk zou die persoon dan beginnen met een profiel op te stellen waaraan die medewerkers moeten voldoen. En vervolgens worden de kandidaten uitgebreid gescreend en getest. Jezus doet het anders. Hij spreekt gewoon een paar simpele vissers aan. En wat nog merkwaardiger is: die mannen laten meteen hun netten in de steek en volgen Hem. De enige aansporing of informatie die ze krijgen is: "De tijd is rijp en het koninkrijk van God is ophanden. Bekeer u en geloof in de goede boodschap."

Onbegrijpelijk, of toch ook weer niet? Simon, Andreas, Jacobus, Johannes: waren dat dan supermensen? Hebben zij niet even getwijfeld en zich afgevraagd of ze het wel zouden kunnen, of ze van het ene moment op het andere hun vertrouwd leventje zouden achterlaten? Wie waagt er nu zomaar een sprong in het onbekende? En: zou dat ook in onze tijd nog kunnen?

Zo radicaal misschien niet, maar het kan wel. Het gebeurt ook. Mensen worden ook nu nog geregeld gevraagd om een taak op zich te nemen, of uitgedaagd om hun

grenzen te verleggen. Dikwijls is de eerste reactie dan: dat is niets voor mij, ik kan dat niet, ik ben daar niet voor opgeleid, ik heb daar geen tijd voor. Maar enkelen wagen het toch. Zij vinden de tijd rijp, zij geloven in de boodschap. En dan gebeurt er soms een klein wonder ...

Diaken Jan Foesenek - R.-K. Lievevrouweparochie

Pastoraal Hoekje week 2 2018

Een middag om elkaar te ontmoeten

Lieve mensen
Van harte hoop ik dat de Nieuwjaarsontmoeting van onze parochie op zaterdag 13 januari in Den Enghel een gezellige middag vol goede ontmoetingen mag worden.

Na de openingstoespraak van onze vice-voorzitter staan twee getuigenissen van jongeren over het jongerenpastoraat centraal. We mogen horen wat voor hun bronnen van levend water zijn.

We mogen ons als parochie rijk weten dat jongeren zich geraakt weten door de boodschap van Jezus en er iets meedoen in hun leven. Wie de jeugd heeft, heeft toekomst.

Er is ook informatie over de bedevaart naar Israël en een terugblik op de bedevaart naar Lourdes.

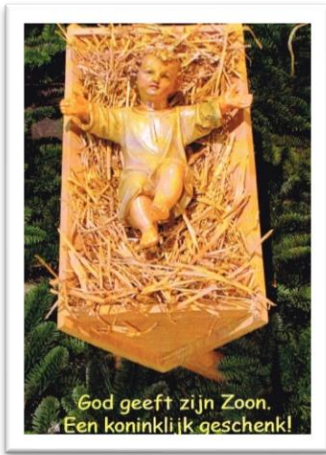
Natuurlijk gaan we samen een toast uitbrengen op de toekomst van onze parochie en op een nieuw jaar vol ontmoetingen met elkaar en de Heer.

Mijn droom zou zijn dat de Enghel te klein is om ons allemaal te ontvangen en dat we samen een sfeervolle middag mogen hebben

Vrede en Alle Goeds

Pastoor Paul Verbeek

Pastoraal Hoekje week 1 2018

Het nieuwe jaar is begonnen,

de tijd van goede voornemens breekt aan! Wellicht heeft u zelf al een lijstje gemaakt met wat u anders wil doen het komende jaar.

Mag ik u nog een kleine suggestie doen voor een goed voornemen? We hebben net kerstmis gevierd, het grote feest van licht in het donker, waarin we vieren dat God zijn Zoon Jezus aan ons schenkt. Jezus komt net als ieder ander, als klein baby'tje op de wereld.

Hij laat zich van zijn zachte kant zien en zal dat zijn hele leven blijven doen. Hij brengt vrede, niet het zwaard, en schenkt vergeving in plaats van vergelding.

Hij ziet mensen staan in plaats van ze voorbij te lopen. Hij laat zien hoe je mens kunt zijn. Daarom zou uw goede voornemen kunnen zijn: doe zoals God en word mens!

En als u denkt: dat is me te veel, ik had al zoveel andere goede voornemens. Bedenk dan: u hoeft niet God te worden, maar mens. U hoeft dus niet perfect te zijn, u mag streven naar alle goede dingen op uw lijstje. U hoeft niet de beste